జ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ మాసప్షతిక

సంపుటి 1 సంచిక 7 జూలై 2002 ఈ సంచికలో . క్ర.సం. విషయాలు క్ర.సం. విషయాలు పుట సంఖ్య పుట సంఖ్య తెలుసుకుందామా - క్విజ్ 12. 15 సాయిమాట 3 1. మెదదుకుమేత 13. 16 ప్రభాత ప్రార్థన 4 మనచారిత్రక పురుషులు 14. సూర్యాష్టకం 3. 5 గాంధీ 17 జయదేవుడు 4. 6 15. స్వామి కథ - 7 (సీరియల్) 18 గురుపూర్ణిమ 8 5. 16. భగవద్దీత .."మనకెందుకంట" ! 19 వాక్యవిభూతి 6. 9 17. గురువుల పేజి విలువైన క్షణం... కథ 7. 9 18. నా అనుభవం 21 పద్యసూక్తి 8. 10 19. ట్రకృతి నేర్పే పాఠం 22 అ(బహాంలింకన్ 9. 10 20. నా డైరీలో 23 బొమ్మల కథ 10. 12 21. గురుప్రార్థన 23 గ్రీష్మఋతువు 11. 14

Printed & Published by:

Smt. Lalitha Omapathi Rao, Convener, Mahila Vibhag, Phone: 3397783

Sri Sathya Sai Seva Organisation, Hyderabad.

Editor: Dr. M. Lavanya Saraswathi, M.A., M.Phil., Ph.D., Phone: 040 - 3730655

For Correspondence:

Sri T. S. N. Rao

F 2, B Block, Brindavan Apartments, Chikoti Gardens,

Begumpet, Hyderabad - 500 016. Tel: 7764253, 6311159

Printed at:

Sairam Printers Pvt. Ltd. Hyderabad. 500 004. Tel: 3232316, 3237598

గురువు అలారం టెంపీస్

జూలై 24వ తేది గురుపూర్ణిమ.

అషాధమాసంలో వచ్చే పౌర్ణమిరోజు గురు పూర్ణమగా జరుపుకుంటాము. గురువు అంటే అంధకారం పార్కదోలేవాడు. అంటే మనలో అజ్ఞానాన్ని తొలగించి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేవాడు అని అర్థం. గుణాతీతమైన, రూపరహితమైన భగవంతుని తత్త్వాన్ని తెలియ చేయటానికే గురువు అవసరం. ఈ జగత్తంతా ఈశ్వర స్వరూపమని ఎక్కడ చూసినా ఉన్నది ఒకే ఒక్క భగవంతుడని తెలియజేసేవాడే నిజమైన గురువు.

"గురువు అలారం టైంపీస్. అలారం మనను నిద్రనుండి లేపి కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించేటట్లు చేస్తుంది. గురువు అజ్ఞానమనే అంధకారం దూరంచేసి, ప్రజ్ఞానమనే జ్యోతిని ప్రకాశింపచేస్తాడు. గురువు కేవలం మార్గం చూపిస్తాడు. కాని నడువ వలసిన వాళ్ళం మనమే. గురువు ఆజ్ఞను అనుసరించాలి". గురువులు మూడు రకాలు.

- 1. చోదక గురువులు : విషయ వివరణ చేస్తూ విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తారు.
- 2. బోధక గురువులు : ప్రపంచం పట్ల మనలో వైరాగ్యం కలిగించి మనల్ని మంచివైపుకు నడుపుతారు. దైవం వైపుకు మరలిస్తారు.
- 3. మోక్షక గురువులు : మోక్షం వైపుకు నడుపుతారు.

గురువులకు దక్షిణ ఇవ్వదం మన ఆచారం. జగద్గురువు అయిన శ్రీకృష్ణుడు కూడా సామాన్య శిష్యుడిలాగా సాందీప మహామునికి గురుదక్షిణ ఇచ్చాడట. పిల్లలూ! ఆ కథ తెలుసు కదూ! మరి మా మాటేమిటి?......

మీ బాలవికాస్లో చెప్పిన సత్య, ధర్మ, శాంతి, (పేమ, అహింస అనే మానవతా విలువలు మీ నిత్య జీవితంలో పాటించి మీకు, మీ తల్లిదండ్రులకు, మీ పాఠశాలకు, దేశానికి మంచిపేరు మ్రతిష్టలు తీసుకురండి. అదే మీరు ఇచ్చే గురుదక్షిణ.

సాయిమాట:

ఒక శ్రీమంతుడు తన కుమారుని వివాహం చేశాడు. ఈ కాలంలో వృద్ధులయిన తల్లిదండ్రులను గౌరవించేవారు చాలా అరుదు. వారిని ఏ వృద్ధా(శమానికో పంపితే బాగుంటుందని అనుకునేవారు చాలామంది ఉన్నారు. ఈ కొత్త భార్యా భర్తలిద్దరికీ కూడా ఇలాంటి ఆలోచనే వచ్చింది. ఈ చాదస్తపు మనిషిని ఇంట్లో పెట్టుకుని బాధలు పడటంకంటె ఈయనకు

వరండాలో ఒక చిన్నరూము కట్టి అందులో ఉంచితే మంచిది అనుకున్నారు. ఆ ప్రకారమే చేశారు.

కొంతకాలానికి వీరికొక కుమారుడు పుట్టాడు. వాడు ఉదయం మొదలు సాయంత్రం వరకు తాత వద్దనే కూర్చుని మంచి విషయాలను, నీతికథలను చెప్పమని అడిగేవాడు. ఇరవైనాలుగు గంటలూ తాతతో గడిపితే తమ కుమారుడేమవుతాడో ననే భయంతో ఆ తల్లిదండ్రులు ఆ పిల్లవానిని అక్కడకు పోనీయకుండా చేశారు. రోజూ ఒకతట్టలో వండినది కొంచెంవేసి ఆ రూమ్లో పెట్టేవారు. తిరిగి ఆయన గురించి పట్టించుకునేవారు కాదు. ఈ దృశ్యాన్ని చూసి పిల్లవాడు చాలా బాధ పడేవాడు. "నా తల్లిదండ్రులు అనుభవించే సొత్తు ఎవరిది? నాతాతగారిదే కదా. ఆయన సొత్తు అనుభవిస్తూ ఆయనను ఈవిధంగా హింసించడం ఎంత అన్యాయం!" అని విచారించాడు. ఎలాగైనా వారికి గుణపాఠం చెప్పాలని ఒక ఉపాయం ఆలోచించి, ఒకనాడు తట్టను తీసిదాచాడు. వారు మరునాడు దేనికోసమో ఇల్లంతా వెతుకుతున్నారు.

పిల్లవాడు "ఏమి వెతుకుతున్నారు?" అని అడిగాడు. "ఏమిాలేదు తాతగారికి అన్నం పెట్టే మట్టి తట్ట కనిపించటం లేదు" అన్నాడు తండ్రి. "నాన్నా! దానికోసం వెతకొద్దు. నేనే దాచిపెట్టాను" అన్నాడు. "ఎందుకుదాచావురా?" అని అడిగాడు తండ్రి. "ఏమిాలేదు. నీ వృద్ధాప్యంలో నీకు అన్నం పెట్టదానికి ఉపయోగపడుతుందని దాచిపెట్టాను" అన్నాడు పిల్లవాడు. తండ్రి నిర్వాంతపోయాడు.

చూశారా! మీ తల్లిదండ్రులను మీరు ఏవిధంగా చూస్తారో తిరిగి మీ బిడ్డలు మిమ్మల్ని ఆవిధంగా చూస్తారు. దీని ఫలితాన్ని నేను అనుభవించక తప్పదు అనే సత్యాన్ని గుర్తు పెట్టుకోవాలి. అప్పుడు మీరు పాపకార్యములకు పూనుకోరు.

ప్రభాత ప్రార్థన :

ఓంకారం బిందు సంయుక్తం నిత్యం ధ్యాయంతి యోగినః II కామదం మోక్షదం చైవ ఓంకారాయ నమోనమః II

భావం: - 'ఓం' నే 'ఓంకారము' అనికూడా అంటారు. బిందువుతో కూడిన ఓంకారమును యోగులు ఎప్పుడూ ధ్యానిస్తారు. ఓంకారము కోరిన కోరికలను తీర్చి, మోక్షమును ఇస్తుంది. అట్టి ఓంకారమునకు నమస్మారము.

ఇది హిందూమతానికి చిహ్నం. దీనిని సంస్కృతంలో ఇలా ద్రాస్తారు. విశేషాలు :- ఓంకారము భగవంతుని శబ్దస్వరూపం. అంటే 'ఓం' అనేధ్వని దేవుని రూపానికి గుర్తు అన్నమాట. ఓంకారము "భగవంతుని టెలిఫోన్" అని బాబా అన్నారు. ఓంకారము బ్రహ్మాండమంతా నిండిఉన్న శబ్దము.

బిందువు జీవాత్మ. పరమాత్మ, బిందువు కలిసిపోయి ఒకటిగా ఓంకారము పలకబడుతుంది. కనుక జీవాత్మ పరమాత్మల కలయికకు ఇది గుర్తు. యోగులు ఎప్పుడూ ఈ కలయికను కోరుతారు కనుక ఓంకారమును ఎప్పుడూ ధ్యానిస్తారు అని చెప్తారు.

అ-ఉ-మ అనే మూడు అక్షరాల కలయిక 'ఓం'. ఈ మూడు అక్షరాలు ట్రహ్మ, విష్ణ, మహేశ్వరులకు గుర్తు. ట్రహ్మ – అను పదములోని 'అ', విష్ణ – అనుపదములోని 'ఉ', మహేశ్వర–లోని 'మ' అన్నవి ఓంకారమునకు 'బీజాక్షరాలు' (అంటే మూలము అన్నమాట). 'అ' కంఠంనుంచి తగ్గు స్వరంతో ప్రారంభం అవుతుంది. 'ఉ' నాలుక దగ్గర మొదలయి క్రమంగా ఎక్కువ అవుతూ పెదవుల నుంచి వెలువడుతుంది. 'మ' పెదవుల నుంచి, ముక్కునుంచి నెమ్మదిగా తగ్గిపోతూ వెలువడుతుంది. ఈ మూడు ధ్వనులు లేకుండా దేనినీ పలకలేము. కాబట్టి ఏ శబ్దమయినా ఓంకారాన్ని దాటిపోలేదు.

'ఓంకారము'ను నిటారుగా కూర్చుని, కళ్ళుమూసుకుని ప్రశాంతంగా చెప్పాలి. ప్రతిరోజు ప్రొద్దన 21 సార్లు ఓంకారము చెప్పాలి. ఎందుకంటే మన శరీరంలో 21 తత్త్వాలు ఉన్నాయి. 5 జ్ఞానేంద్రియాలు,

5 కర్మేంద్రియాలు, పంచ్రపాణాలు (5), పంచకోశాలు (5), ఒక మనస్సు కలిసి 21 తత్త్వాలు. వీటన్నిటికీ శాంతికోసం, శక్తికోసం, ఓంకారం 21 సార్లు చెప్పాలి.

1. ఆధిభౌతిక (శరీరం), 2. ఆధిదైవిక (మనస్సు), 3. ఆధ్యాత్మిక (ఆత్మ) శాంతి కలగదానికి మూడుసార్లు చివరగా ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః అని చెప్పాలి.

శాస్త్ర సమర్థన :

ఇన్నిసార్లు, చాలాసేపు గట్టిగా గాలిపీల్చుకుని, విడవదం వల్ల (ఉచ్చాస, నిశ్వాస) ప్రాణవాయువు బాగా లభిస్తుంది. ఊపిరితిత్తులకు వ్యాయామం కలుగుతుంది (Breathing exercise) . ఊపిరితిత్తులలో రక్తం శుద్ది కావదానికి ఇది సహాయపడుతుంది. వీటివల్ల మంచి ఆరోగ్యం కలుగుతుంది.

ఇప్పుడు మనకు ఉన్న చదువుల, పనుల ఒత్తిడిలో దీనివల్ల మనసుకు ప్రశాంతత వస్తుంది. చదవడానికి మనసుకు ఏకాగ్రత (concentration) పెరుగుతుంది. అందువల్ల మనం ప్రతిరోజూ ఉదయం లేవగానే ఓంకారం చెప్పడం అలవాటు చేసుకోవాలి.

	మన జీవితంలో మొట్టమొదటి (ప్రక్రియ ఏది?	
మొ	శ్వాస పీల్చుకోవడం. శ్వాసపీల్చి ఏడుస్తాం.	చి
ద	మన జీవితంలో చివరి ప్రక్రియ ఏది?	వ
లు	శ్వాస బయటకు వదలదం. అంతే! దాంతో ఇతరులను ఏడిపిస్తాం.	ర
	ఊపిరి పీల్చడానికి వదలదానికి మధ్య ఉన్న కాలం మన జీవితం.	

సూర్యాష్టకం

4. బృంహితం తేజసాం పుంజం వాయురాకాశమేవచ ప్రభుంచ సర్వ లోకానాం తం సూర్యం ప్రణమామ్మహమ్

భావం: - గొప్ప తేజస్సుతో వాయువునకు, ఆకాశమునకు, లోకములకు ప్రభువు అయిన సూర్యదేవునికి నమస్మారము.

జయదేవుడు

కృష్ణావర్తమనే పూళ్ళో జయదేవుడనే అబ్బాయి ఉండేవాడు. ఆ అబ్బాయి ఎప్పుడూ చాలా బలహీనంగా, అనారోగ్యంగా ఉండేవాడు. వాళ్ళ అమ్మనాన్నలకు జయదేవుడు ఒక్కడే కొడుకు కావడంతో

అతని ఆరోగ్యం బాగుచేయదానికి ఎందరో డాక్టర్లకి చూపించారు. ఎన్నో రకాల వైద్యాలు చేయించారు. కాని ఏమా లాభం లేకపోయింది.

అనారోగ్యం వల్ల జయదేవుడు స్కూలుకు సరిగాపోలేక పోయాడు. వెళ్ళినా క్లానులో ఎక్కువేసేవు కూర్చోలేడు. పాఠాలు విని అర్థం చేసుకునే ఓపిక లేదు. అందువల్ల చదువులో బాగా వెనుకపడ్డాడు. పోనీ

తోటి పిల్లలందరితో ఆటలు ఆడదామా అంటే పాపం నీరసం. ఆడలేదు. అలాగ పది సంవత్సరాల వయసు వచ్చేసింది జయదేవుడికి.

ఒకరోజు మనసులో నిరాశచెంది అలా నడుచుకుంటూ ఊరవతల ఉన్న నది ఒడ్డుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఆ నదీతీరాన చెట్లు, చల్లనినీరు, గాలి, వాతావరణం ఎంతో హాయిగా ఉంది. ఆ నది ఒడ్డున చెట్టుకింద ఓ యోగి కూర్చుని 'ఓం' అంటూ ధ్యానం చేసుకుంటున్నాడు. ఆ యోగి ముఖంలో దివ్యతేజస్సును గమనించి జయదేవుడు ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఆయన గట్టిగా చేస్తున్న ఓంకార ధ్యానం జయదేవుడికి అర్థం కాలేదు. ఎప్పుడు కళ్ళు తెరుస్తాడా, ఎప్పుడు ఆయన ఏం చేస్తున్నాడో, ఎందుకు చేస్తున్నాడో అడుగుదామా అని ఎదురుచూస్తూ ఓపికగా జయదేవుడు అలాగే చాలాసేపు కూర్చున్నాడు.

చాలా సమయం గడిచింది. యోగి నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాడు. ఎదురుగా జయదేవుడిని చూసి "ఎవరు బాబూ నువ్వు? ఏం కావాలి?" అని అడిగాడు యోగి. "నాపేరు జయదేవుడు. నేను అప్పట్నుంచీ మిమ్మల్ని చూస్తున్నాను. మీరు 'ఓం' అని దీర్హంగా అంటున్నారు. కళ్ళు మూసుకుని ఒకటే విధంగా కదలకుండా కూర్చుని ధ్యానం చేస్తున్నారే! మీకు ఆకలిలేదా, వేళ్ళు, కాళ్ళు తిమ్మిర్లు ఎక్కవా? నేను ఒక్క గడియకూడా స్థిరంగా కూర్చోలేను. నాకు ఎన్నో రకాల జబ్బులున్నాయి. తినలేను. తిన్నది ఆరగించుకోలేను. ఆకలి లేదు. ఎప్పుడూ నీరసంగా బలహీనంగా ఉంటుంది. ఏ పనీ చెయ్యలేను. నాతల్లిదండ్రులకు భారంగా అయిపోయాను. నా బ్రతుకు వృధా" అని ఆవేశంగా చెప్పాడు జయదేవుడు.

దానికి యోగి, ఆప్యాయంగా చూసి "నాయనా! నీవు మంచివాడివి. నేను ఏం చేస్తున్నానో తెలుసుకోవాలనే దృధ సంకల్పంతో నీలో శక్తి లేకపోయినా ఓపిక పట్టి ఇంతసేపు ఎదురుచూశావు. నీ తల్లిదండ్రుల పట్ల నీకు గల (పేమకు నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. నీ బాధనుండి విముక్తి కలిగించే ఉపాయం నేను చెప్తాను వింటావా?" అని అడిగాడు. అబ్బాయికి ఎగిరి గంతెయ్యాలన్నంత ఉత్సాహం వచ్చింది. "చెప్పండి స్వామి! అంతకన్నా నాకు కావల్సినదేముంది" అని అన్నాడు.

"నాయనా! నేను ధ్యానం చేసేది 'ఓం' అనే మంత్రం. ఓంకారధ్యానం వల్ల అనేక లాభాలున్నాయి. మొదట ఓంకారాన్ని మన ఉచ్చాన్ననిశ్వాసాలతో జోడించి వలకడం సాధన చెయ్యాలి. (పారంభించేముందు చక్కగా పద్మాసనము వేసుకొని కూర్చోవాలి. బాగా ఊపిరి పీల్చుకొని నిలుపుకోవాలి. 'ఓం' అని అంటూ నెమ్మదిగా ఊపిరివిడవాలి. ఈవిధంగా చేస్తుంటే నీకు ముందర ఉచ్చాన నిశ్వాసాలు క్రమబద్ధం అవుతాయి. చాలా మందికి సరిగా శ్వాస తీయడం రాదు. ఎక్కువ జబ్బులు శ్వాస సరిగా తీయకపోవడంవల్లనే వస్తాయి" ఇలా చెహ్హ ఆయన జయదేవునికి ఏ విధంగా కూర్చోవాలి. ఎలా శ్వాస తీసుకోవాలి. ఆ శ్వాసతోజోడించి 'ఓం' అన్న మంత్రాన్ని ఏవిధంగా జపించాలి నేర్పించాదు. జయదేవుడు ఆయన నేర్పిన పద్ధతిలో రోజూ ఒకే సమయంలో క్రమం తప్పకుండా ఓంకారం ధ్యానం చేయడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ నదీ వాతావరణం, ఆచెట్లు, గాలి ప్రవాంతతతో మొదట ప్రాణవాయువు రూపంలో భగవంతుని శక్తి శ్వాస ద్వారా ఊపిరితిత్తులలో వ్రవేశించి, అందులో కాలుష్యాన్ని కార్బన్డయాక్పైడ్ రూపంలో బయటికి నెట్టివేసింది. రోజు రోజుకి జయదేవుని ఊపిరి తిత్తులు పరిశుద్ధమై, బలం చేకూరింది. మెదడు శక్తివంతమై ఆలోచనాశక్తి, తెలివితేటలు వృద్ధి అయ్యాయి. కొద్దికాలంలోనే జయదేవుడు స్మూలులో పాఠాలన్నీ త్వరత్వరగా నేర్చుకొని, క్లాసులో ఫస్టుగా వచ్చాడు. చదువంతా ఎంతో బాగా ముగించి, మంచి ఉద్యోగం సంపాదించి, ధనము, పేరు సంపాదించుకున్నాడు.

గురుపూర్ణిమ

గురువులను గౌరవించే సంప్రదాయం భారతీయులది. ఆషాధమాసంలో పౌర్ణమిరోజును "గురుపూర్ణిమ"గా జరుపుకుంటారు. ఇది గురువులను పూజించేరోజు. పూజించాల్సిన రోజు. గురువుకు కృతజ్ఞత చూపించదానికి, గురువును ఆరాధించదానికి ఏర్పడింది గురుపూర్ణిమ.

వ్యాసమహర్షి పద్దెనిమిది పురాణాలు రచించి గురుస్థానాన్ని పొందాడు. నాలుగు వేదాలను సంస్కరించి 'వేదవ్యాసుడు' అని పేరు పొందాడు. అయితే పంచమ వేదంగా ట్రసిద్ధిపొందిన మహాభారతం రచించిన తరువాత వ్యాసమహర్షికి ఎందుకో అసంతృప్తి, అశాంతి కలిగాయి. విచారంగావున్న మహర్షికి నారద మహాముని కనిపించాడు. వ్యాసుని విచారం పోవడానికి కృష్ణ కథామృతాన్ని రచించమని ఒక ఉపాయం చెప్పాడు. ఆ కృష్ణ కథామృతం రచించడం మొదలుపెట్టిన రోజు ఆషాధ పౌర్ణమి. అందుకే ఆ రోజును 'వ్యాసఫూర్ణిమ' అని కూడా అంటారు.

గురుర్ బ్రహ్మా గురుర్ విష్ణు గురుర్ దేవో మహేశ్వరు గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మా తస్మై శ్రీ గురవేనము

ఈ కలియుగంలో మానవులను తీర్చిదిద్దదానికి భగవంతుడు అనేక రూపాలలో అవతరిస్తున్నాడు. అలాటి అవతారమే భగవాన్ జ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. ఆ భగవానుని సమకాలికులుగా పుట్టి, దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలను పొందుతున్నవాళ్ళు అదృష్టవంతులు. కనిపించని దైవాన్ని వెతుక్కోవడం కంటె కనిపించే దైవాన్ని తెలుసుకోవడం గొప్ప.

గురువు దివృత్వాన్ని పొందడానికి మార్గం చూపిస్తాడు. తన జీవితాన్నే తన సందేశంగా ఆచరించి బోధిస్తున్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా మనకు గురువు. ఆ స్వామి బోధలు వినే భాగ్యం చూసే అదృష్టం మనకు కలిగింది. ఆ అడుగు జాడల్లో నడిచి ఆచరిస్తే తరిస్తాము.

> గురుదేవాయ నమో నమో హే పరమేశ్వర నమో నమో

వాక్యవిభూతి :

"కాలము వ్యర్థము చేసిన జీవితము వ్యర్థమగును"

- బాబా.

భావం: - ట్రతిక్షణమూ విలువైనది. జరిగినకాలం తిరిగిరాదు. రేపు అనేది మనచేతిలో లేదు. కాబట్టి మనకు అందుబాటులో ఉన్నది వర్తమానకాలం. అంటే ఇప్పుడు జరుగుతున్నది. ఆ కాలాన్ని వ్యర్థం కాకుండా చూసుకోవాలి. కాలం వ్యర్థం చేస్తే మన జీవితంలో ఏమో చెయ్యలేము. అప్పుడు మన జీవితం అంతా కూడా ఏదీ సాధించకుండానే వ్యర్థం అయిపోతుంది. అందుకే ఎప్పటి పనిని అప్పుడే చేసేయాలి.

కథ :- విలువైన క్షణం

ఒకసారి కర్ణుడు బంగారు గిన్నెలో నూనె పోసుకుని ఎడమచేతితో పట్టుకుని, కుడిచేతితో తలకు మర్దన చేసుకుంటున్నాడు. అంతలో శ్రీకృష్ణుడు అక్కడికి వచ్చాడు. "కర్ణా! నాకు ఆ బంగారు గిన్నె ఇస్తావా?" అని అడిగాడు. వెంటనే కర్ణుడు "నీ అంతటివాడు అడిగితే ఇవ్వకుండా ఉంటానా ఇదిగో ఇప్పుడే తీసుకో" అని గిన్నెను అందించాడు. అది చూసిన కృష్ణుడు "కర్ణా! అదేమిటి ఎడమచేత్తో ఇస్తున్నావేమిటి? ఎవరైనా కుడిచేతితో ఇస్తారు కాని ఎడమచేతితో దానం ఇస్తారా?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"కృష్ణ! నా కుడిచేయికి నూనె అంటుకుని ఉంది. నేను లేచి ఆచెయ్యిని, గిన్నెను శుభం చేసి రావడానికి కొంత సమయం పడుతుంది. ఇంతలో నా మనస్సు మారవచ్చు కదా! అంతేకాదు రాబోయే క్షణం మనచేతిలో లేదు. మంచిపని వెంటనే చెయ్యాలి. నేను వెంటనే ఇవ్వకపోతే నీకు దానం ఇవ్వగలిగే అదృష్టాన్ని చేతులారా పోగొట్టుకున్నవాడిని అవుతాను. అందుకే నీవు అడిగిన తక్షణమే ఇవ్వాలనే ఉద్దేశంతో ఎడమచెయ్యి అయినా సందేహించలేదు" అన్నాడు.

చూశారా! పిల్లలూ! సత్కర్మలకు ప్రతిక్షణం విలువైనదే. పవిత్రమైనదే. కాలయాపన వల్ల మంచి ఆలోచనలు మారవచ్చు.

పద్యసూక్తి :

పరమాత్మ (పేమను ధరణిలో జనులకు ప్రవహింపచేయుటే పరమ భక్తి ప్రతి మానవుందును ట్రతికి తానుందుట స్వార్థంబునకు కాదు సంఘసేవ.

ಶಾಬ್.

భావం: - ఉత్తమమైన భక్తి అంటే మనలో (పేమను తోటి ప్రాణులకు అందించటమే. మానవుడు బ్రతకవలసినది సంఘసేవ కోసంగాని, స్వార్థం కోసం కాదు.

అబ్రహాం లింకన్ - మానవసేవ

కథ: - అమెరికా అధ్యక్షుడు అబ్రహాం లింకన్ తోటి వారంటే ఎంతో (పేమ దయ కలిగినవాడు. చిన్న వయస్సునుంచే అందరికీ సహాయం చేస్తూండేవాడట. ఒకరోజు సాయంత్రం అబ్రహాం తన స్నేహితులతో షికారుగా బయటికి వెళ్లి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు తన వెనకనుండి గుర్రం ఒకటి రావటం చూశాడు. గుర్రానికి జీనువుంది కాని గుర్రం మీద ఎవరూ లేరు. ఆ గుర్రం ఎవరిది ఎక్కడినుండి వస్తున్నది అని పక్కన ఉన్నవాళ్ళను అడిగాడు అబ్రహాం. అతని స్నేహితులు "ఆ గుర్రం తమకు తెలిసిన ఒక వ్యక్తిదనీ, అతడు బాగాతాగినమైకంలో గుర్రం మీదనుండి జారి ఎక్కడో పడివుంటాడని" చెప్పారు. అబ్రహాం ఆ వ్యక్తిని వెతకటానికి వెనకకు వెళ్ళాడు. కాని అతని స్నేహితులు మాత్రం అప్పటికే చీకటి పడిపోతున్నదని ఆ తాగుబోతుకు తగిన శాస్త్రి కావల్సినదేనని చెప్పి తమ తమ ఇళ్లకు వెళ్లిపోయారు.

కాని అబ్రహాం తనతోటివారికి సహాయం చేయడం భగవంతుడికి చేసే సేవ అని నమ్మినవాడు. అందుకే ఆ ప్రదేశం అంతా వెతికి వెతికి ఎక్కడో రోడ్డు ప్రక్కగా స్పృహలేకుండా పడివున్న అతనిని పట్టుకున్నాడు. అతి కష్టంమీద తన ఇంటికి చేర్చాడు కాని ఇంట్లో వాళ్లు ఎవ్వరూ ఆ తాగుబోతుకు సహాయం చేయటానికి ఇష్టపడలేదు. అబ్రహాం "అతను తాగుబోతే కావచ్చు కాని అతను కూడ

మనలాంటి మనిషే. అతనికి సహాయం చేయటం మనకర్తవృం" అని అతడికి స్నానంచేయించి, భోజనం పెట్టి మంచిమాటలు చెప్పి అతడి ఇంటికి పంపాడు. తోటివారికి సహాయం చేసే అబ్రహాం అంటే అందరికీ ఇష్టం. నీగ్రో జాతి వాళ్ళు, కొంతమంది తెల్లవాళ్ళు, "పరలోకంలో భగవంతుడు, ఈ లోకంలో అబ్రహాం రింకన్. ఈ ఇద్దరూ మాకు సంరక్షకులు" అని మెచ్చుకునేవాళ్ళు.

చూశారా! (పేమతో మానవసేవ చేస్తే అదే మాధవసేవ అవుతుంది అని అబ్రహాం రింకన్ నిరూపించాడు.

పొదుపు:

"ఆహారాన్ని వృథా చేయవద్దు"

(Don't waste Food)

శరీరానికి ఆహారం మితంగా అందించాలి. ఎక్కువతింటే రోగులమౌతాము. ఈ శరీరంలో ఉన్న పరమాత్మకు పవిత్రంగా అర్పిస్తున్నామన్న భావనతో (బ్రహ్మార్పణ బుద్ధితో) ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి. "అన్నం బ్రహ్మ." అన్నము పరబ్రహ్మస్వరూపము. అన్నము వృథాచేసి పారేయటం పనికిరాదు.

అన్నముకోసం అలమటించే నారాయణ స్వరూఫులు ఎంతోమంది ఆకలితో బాధపడుతున్నారు. మనము అతి తిండిని తగ్గించి, నారాయణ స్వరూఫులకు ఆహారాన్ని అందించడమే నిజమైన నారాయణ సేవ. (ప్రపంచంలోని దారిద్ర్యాన్ని నిర్మూలించే శక్తి మనకు లేదు. కానీ ఒక నారాయణ స్వరూపానికి తృప్తి కలిగించి, ఆ సేవ ద్వారా మనము తృప్తి పొందడమే మన సాధన. ఇదే మన కర్తవృం.

८९६५० १
८५६० १

పూర్వం ఒక ఊర్లో రామయ్య, కామయ్య, సోమయ్య, బుద్ధయ్య అనే నలుగురు స్నేహితులు కలిసి మెలిసి ఉండేవారు. వాళ్ళల్లో మొదటి ముగ్గురూ బాగా చదువుకున్నారు. గొప్ప పండితులు. బుద్ధయ్య ఎక్కువ చదువుకోలేదు. కాని లోకజ్హానం ఎక్కువ.

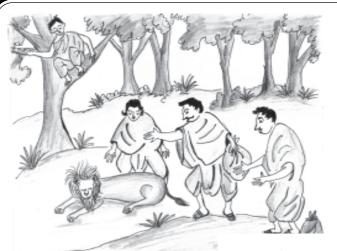

ఆ నలుగురు తమ జ్ఞానాన్ని, తెలివిని ఉపయోగించి చాలా ధనం సంపాదించాలనుకున్నారు. ఊర్లన్ని తిరిగి రావటానికి బయలు దేరారు.

దారిలో ఒక అడవికి చేరారు. ఒకచోట చనిపోయిన ఒక జంతువు ఎముకలు కనిపించాయి. పండితులు ముగ్గురు తమ శక్తితో ఆ జంతువును తిరిగి తయారు చేయగలం అని అన్నారు.

రామయ్య ఆ ఎముకలన్ని పోగుచేసి సరిగ్గా అమర్చాడు. కామయ్య దానికి మాంసం, కండలు వచ్చేట్లు చేశాడు. దానితో పెద్ద సింహం ఆకారం తయారయింది.

సోమయ్య దానికి ప్రాణం పోయగల నన్నాడు. వెంటనే బుద్ధయ్య "అది ప్రమాదం అలా చేస్తే ఆ సింహం అందరినీ తినేస్తుంది" అన్నాడు. కాని సోమయ్య వినలేదు. తన శక్తిని చూపించాలను కున్నాడు.

రాబోయే ఆపద తెలుసుకుని బుద్ధయ్య వెంటనే చెట్టు ఎక్కాడు. (ప్రాణం పోయగానే సింహం ఆ ముగ్గురు పండితులమీద విరుచుకు పడింది. లోక జ్ఞానంతో 🔻 చెట్టెక్కిన బుద్ధయ్య రక్షించబద్దాడు.

సింహం వెళ్ళిపోగానే చెట్టుదిగి చనిపోయిన తన స్నేహితులను చూసి బుద్ధయ్య బాధపడ్డాడు. ఎంత పండితులయినా ఆలోచన లేకపోతే ఆపదల పాలవుతారు కదా అని విచారపడ్డాడు. దిగులుగా వెళ్ళిపోయాడు.

నీతి : లోకజ్హానం లేని పాండిత్యం వ్యర్థం

గ్రీష్మఋతువు

గ్రీష్మఋతువు వచ్చింది ఎండాకాలం తెచ్చింది ఎండాకాలం వచ్చింది

సెగలు పొగలు తెచ్చింది

ఎండలు ఎండలు ఎండలు

జ్యేష్ఠమాసం ఎండలు

ఆషాధంలో ఎందలు

హదలెక్తించే ఎందలు

దదదదలాదే ఎందలు

ఎందలలో సంతోషం

ఎందాకాలం సెలవలు

చుక్ చుక్ రైలు ఎక్కొచ్చు

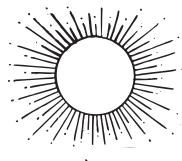
చుట్టాలింటికి వెళ్ళొచ్చు

మామిడిపండ్లు మల్లెపూవులు

తాటిముంజలు చెరుకురసాలు

చల్లని ఐసులు భలే! భలే!

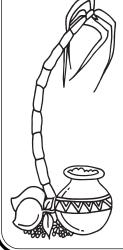
ఓహో! ఓహో! భలే! మజా!! ॥ గ్రీష్మ ॥

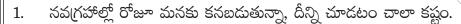

తెలుసుకుందామా ? క్విజ్

- (ఎ) సూర్యుడు
- (బి) శని (సి) రాహువు
- దీన్ని ఇష్టపదని వారు బహు తక్కువ.
 - (ఎ) విందు
- (బి) వినోదం (సి) హాస్యం
- జ్ఞానులు తప్పక దీన్ని తెల్సుకోవాలని ఆశిస్తారు.
- (ఎ) ఆత్మతత్వం (బి) చదువు (సి) ఇంగిత జ్ఞానం
- దీన్ని ప్రతి ఒక్కరు కోరుకుంటారు.
- (వి) సంపద (బి) ముక్తి (సి) ఆరోగ్యం
- మానవులకు వుండవలసినవి.
- (బి) న్యాయం (సి) మానవతావిలువలు
- భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అందరికీ పంచేది.
 - (ఎ) ఆనందం
- (బి) ఆధ్యాత్మికత (సి) (పేమ

- 7. భగవంతుని లక్షణం.
 - (ఎ) ముక్తినివ్వదం
- (బి) క్షమించడం
 - (సి) రక్షించడం
- శ్రీ సత్యసాయి సమాజానికి 'ఇది' అందించాలంటారు.
 - (ఎ) భక్తి
- (బి) సేవ
- (సి) (పేమ
- సత్యసాయిబాబావారు నివసించే చోటు. 9.
 - (ఎ) పుట్టపర్తి
- (బి) హృదయవాసి (సి) బృందావనం
- 10. ట్రతి ఒక్కరూ ఇలా వుందాలంటారు బాబావారు.
 - (ఎ) [పేమగా
- (బి) 'మై' త్రి (ఒక్కటిగా) (సి) ధర్మంగా

– ఆదూరి హైమవతి,

మైదదుకు మేత

9 అంకెతో సాయి స్వరూపము

- పలివెల సుబ్బారాయుడు, హైదరాబాద్.

చెప్పుకోండి చూద్దాం :

పట్టలమయం ఒకప్పుడు
చిన్న పట్టణంగా మారాను ఇప్పుడు
భగవంతుడే అవతరించాడు ఇక్కడ
మీ కందరికీ గుర్తుంటాను ఎప్పుడూ
నా పేరు చెప్పండి ఇప్పుడు

2. నాకు చాల శిరస్సులున్నాయి భూమిని నా శిరస్సులపై మోస్తూ వుంటాను రామునికి తమ్మునిగ కృష్ణనికి అన్నగా జన్మించాను తికమక పడక చెప్పరా తమ్ముడు. నేనెవరిని?

– శ్రీమతి లక్ష్మీసువర్ణ, కావలి.

(සකතාවා ඩක්රි ඩිස්ණ් చూడండి)

మన చాలిత్రక పురుషులు

ကဝင်္

గాంధీ చిన్నతనంలో రెండు విషయాలు నిర్లక్ష్యం చేశాడు. ఒకటి ఆటలు, రెండు దస్తూరి. పిల్లలకు ఆటలు చాలాముఖ్యం అని పెద్దయ్యాక తెలుసుకున్నాడు గాంధీ. వాటిని తను చిన్నతనంలో నిర్లక్ష్యంచేసి ఆటలే ఆడలేదని గుర్తించాడు. ఆటలు పిల్లల ఆరోగ్యానికి, మానసికంగా ఎదగడానికి సహాయపడతాయని పెద్దయ్యాక తెలిసింది. కాని దానికంటె కూడా మరొకటి ముఖ్యమైనది దస్తూరి. దస్తూరి నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు మాత్రం జీవితాంతం బాధపడుతూనే ఉన్నాడు. ఆయన పెద్ద అయి ఇంగ్లాండు వెళ్ళేంత వరకు తన దస్తూరి గురించి పట్టించుకోలేదు. చదువు బాగా వస్తేచాలు దస్తూరి ఎలా ఉన్నా ఫరవాలేదని అనుకున్నాడు. కాని దక్షిణాథ్రికా వెళ్ళినపుడు మిగతా న్యాయవాదుల ముత్యాల వంటి అందమైన చేతిడ్రాత చూశాక, పశ్చాత్తాపపడ్దాడు. చేతిడ్రాత సరిగాలేకపోతే విద్యకూడా అంత పరిపూర్ణంగా రాదని అప్పుడు తెలుసుకున్నాడు. కాని ఏమిలాభం? అప్పటికే పాడైపోయిన చేతిడ్రవాత బాగుచేయలేకపోయాడు. జీవితాంతం గాంధీగారికి దస్తూరి నీట్గా రాయడం రానేలేదు.

పిల్లలకు మొదట చిత్రలేఖనం నేర్పాలి. రకరకాల చిత్రాలను పక్షులు, పువ్వులు లాంటి బొమ్మలను పిల్లలు గీయడం నేర్చుకోవాలి. బొమ్మలు చక్కగా అందంగా గీయటం నేర్చుకున్న తరువాత అక్షరాలు వ్రాయడం నేర్పాలి. అప్పటికి వాళ్ళలేత చేతులకు నైపుణ్యం వచ్చి మంచి చేతిద్రాత అలవాటు అవుతుంది అని ఆయన అభిద్రాయం.

గాంధీకి చిన్నతనంలోనే, 13 సంవత్సరాల వయస్సులోనే, స్కూలులో చదువుతున్నపుడే వివాహం అయింది. భార్య పేరు కస్తూరి బా.

చిన్నతనం నుంచి పొదుపు, నిరాడంబరం, సత్యం, దైవభక్తి, మాతృభక్తి, పితృసేవలాంటి గుణాలు బాగా పెంచుకున్నాడు. హైస్కూలు చదువు పూర్తికాగానే లండను వెళ్ళి 'బారిష్టరు' పరీక్షకు చదవాలని అనుకున్నాడు గాంధీ. లండన్ వెళ్ళేముందు తల్లి, భార్య చాలా భయపడ్డారు. మాంసం తినటం, మద్యం తాగడం లాంటి చెడ్డ అలవాట్లు వస్తాయేమో అని వాళ్ళ భయం. తను దేశం వదిలి పెట్టి వెళ్ళేముందు ఎట్టి చెడ్డ అలవాట్లను చేసుకోనని తల్లికి మాటిచ్చాడు. లండన్ డ్రుయాణం అయ్యాడు గాంధీ.

స్వామి కథ -7 (సీరియల్)

ఎనిమిది ఏండ్ల వయసులోనే నిరాదంబరత్వం, నిజాయితీ కలిగిన సత్యం అంటే స్కూలులో పిల్లలకే కాక ఉపాధ్యాయులకు కూడా ఇష్టంగా ఉండేది అప్పటి ఉపాధ్యాయులలో శ్రీ సుబ్బన్నాచారి గారు, శ్రీ వి.సి. కొండప్పగారు, జనాబ్ మహబూబ్ఖాన్గారు సత్యం స్కూలులో గడిపిన రోజుల గురించి చాలా విశేషాలు చెప్పారు.

ఒకసారి ఒక తమాషా జరిగింది. క్లాసులో సత్యం మిగిలిన పిల్లలందరిలాగా నోట్సు వ్రాసుకోవటం లేదు. టీచరు ఎందుకు నోట్సు వ్రాయటంలేదని అడిగారు. "ఆయ్యా! మీారు చెప్పే పాఠం నాకు అంతా అర్థం అయింది. నోట్సు ద్రాసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. కావాలంటే ఆ పాఠంలో ఏ ద్రశ్న అడిగినా జవాబు చెప్తానని" అన్నాడు సత్యం. కోపం వచ్చిన టీచరు సత్యాన్ని బెంచిమీద నిలబెట్టాడు.

కొంచెంసేపు తరువాత స్కూలు బెల్లు మైాగింది. తరువాత పాఠం చెప్పడానికి మహబూబ్ఖాన్ అనే టీచరు క్లాసులోకి బెంచిమిాద నిలబడి ఆయనకు సత్యం అంటే కుర్చీలో నే ಇಂತ್

టీచరు కుర్చీకి అతుక్కుపోయాడు... టీచరుమీద కోపం లేదు. దివ్వశక్తి నిరూపించడానికే అలా చేశాను.

) వచ్చేటవృటికి ఉండడం కనిపించింది. ఇష్టం. ఆ శిక్షవేసిన టీచరు ఉన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా ఖాన్

గారు టీచరు దగ్గరకు వెళ్ళారు. తాను కుర్చీలో అతుక్కుపోయానని తను లేస్తే కుర్చీకూడా లేస్తున్నదని రహస్యంగా చెప్పాడు టీచరు. అది గ్రహించిన పిల్లలు నవ్వడం మొదలుపెట్టారు. సత్యానికి శిక్ష చాలించి బెంచి దిగమని చెప్తే టీచరుగారి కుర్చీ ఊడివస్తుందని ఖాన్గారు సలహా ఇచ్చారు. ఆ టీచరు అలాగే చేశారు. సత్యం బెంచి దిగగానే టీచరుగారి కుర్చీ ఊడి వచ్చింది. పిల్లలు గట్టిగానవ్వారు. ఈవిషయము స్కూలులో వారందరికి తెలియగానే అందరూ చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఇదే సత్యనారాయణ దివ్యలీలలు ప్రదర్శించడానికి మొదలు అని చెప్పవచ్చు.

కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత శ్రీ సత్యసాయిబాబా గారు ఈ కథను చెహ్తూ తనకు ఆ టీచరు మీద కోపం లేదని, కేవలం తన దివ్యశక్తిని నిరూపించటానికే అలాచేశానని చెప్పారు.

(ఇంకావుంది)

భగవద్గీత ... "మనకెందుకంట?"

త్రీకృష్ణుడు జగద్గురువు - అర్జునుడు ఆదర్శశిష్యుదు

అర్జునుడు డ్రీకృష్ణుడిని యుద్ధంలో తన రథానికే కాదు జీవితానికి కూడా సారథిగా చేసుకున్నాడు. సారథి అంటే నడిపించేవాడు. సారథి ఎటు తీసుకుపోతే రథం అటుపోతుంది. అర్జునుడు తన జీవితాన్నికూడా కృష్ణుడు ఎటునడిపితే అటు నడిపించాడు. కృష్ణునిమాట ఏనాడూ జవదాటలేదు. దైవాన్ని అంతగా నమ్మి తన జీవితం అర్పించాడు. కనుకనే నరనారాయణులుగా,

కృష్ణార్జునులుగా, కృష్ణునితో సమాన స్థానాన్ని పొందాడు.

వయసుతో పనిలేకుండా పెద్దలకూ, పిన్నలకూ అన్ని వర్గాలవారికి, అందరికీ జీవిత పాఠాలను నేర్పుతుంది భగవద్గీత. పూర్వకాలం, ఈనాటికాలం, భవిష్యత్తులో రాబోయే కాలం అనే భేదం లేకుండా ఇది అన్నికాలాలకూ సరిపోతుంది. ఏ వయసులో, ఏకాలంలో ఎవరికి ఏ సమస్య వచ్చినా ఎదుర్కొనే శక్తిని ఇస్తుంది.

ఏ రోజున ఎవరికి ఏ సమస్య ఎదురవుతుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. భగవద్గీతను అర్థం చేసుకుని, ఆచరణలో పెట్టకలిగినవారికి తగిన ధైర్యము, స్టైర్యము వస్తాయి. వాళ్ళు ఎటువంటి సమస్యనయినా ఎదుర్కో గలుగుతారు. మామూలు చదువులు, విద్యలు ఈ డ్రపంచంలో సుఖాలకు సహాయపడతాయి. గీత చదివిన జ్ఞానం మానసికంగా ఏ సమస్యవచ్చినా ఆధ్యాత్మికంగా సుఖాన్ని, శాంతిని ఇస్తుంది.

భగవాన్ బాబా ఒక ఉదాహరణ చెప్పారు "ప్రతిదేశంలో యుద్ధం చేయడానికి సైన్యం ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంచుతారు. దీనికి ఎంతో ధనం ఖర్చుపెడతారు. యుద్ధం ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పలేము. వస్తుందో రాదో కూడా తెలియదు. మరి సైన్యం ఉపయోగం ఏమిటి? వృధా ఖర్చు – అనుకోగలమా? ఏ నిమిషంలో శ(తువులు దండెత్తి వచ్చినా సైన్యం సిద్ధంగా ఉంటేనే దేశం రక్షింపబడుతుంది. అదే విధంగా ఏ రోజు ఏ సమస్య వచ్చినా ఎదుర్కోడానికి సిద్ధంగా ఉండడానికి మనస్సుకు శిక్షణ ఇస్తుంది గీత". గురువుల పేజి…

బాలల పెన్నిధి బాలవికాస్

బాలవికాస్ అని స్వామి పెట్టిన పేరులోనే వుంది దాని అర్థం, పరమార్థం. బాలల మనస్సును వికసింపచేసేదే బాలవికాస్. ఆ చిన్నారులను ఆధ్యాత్మికత వైపు మరలించి బాలల మనస్సులను వికసింపచేసేందుకే స్వామి బాలవికాస్ స్థాపించారు. ఈ రోజుల్లో తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఉద్యోగాలు చేయటం తప్పని పరిస్థితుల్లో పిల్లలు తల్లిదండ్రుల దగ్గర వుండే అవకాశం చాల తక్కువ అవటం వల్ల వాళ్ళను తీర్చిదిద్దే పరిస్థితులు తక్కువ అవుతున్నాయి.

మన సనాతన ధర్మాలు, మానవతావిలువలు, రామాయణం, భారతం, భాగవతం, భగవద్గీత శ్లోకాలు ఇవన్నీ తెలుసుకునే అవకాశం పిల్లలకు తక్కువయిందని స్వామి బాలవికాస్ ద్వారా బోధిస్తున్నారు. "మొక్కై వంగనిది మానై వంగుతుందా" అని చిన్నప్పుడు చెప్పిన సూక్తులే వాళ్ళ లేత మనస్సులో ముద్రవేస్తాయి. పూర్వకాలంలో మన తల్లులూ, అమ్మమ్మలూ పెద్దచదువులు చదవకపోయినా రామాయణం, భారతం, భగవద్గీత, ఊర్మిళాదేవి నిద్ర పాటల ద్వారా నీతులు నేర్పేవారు. ట్రొద్దన ఉగ్గపెడుతూ మొదలుపెట్టి, నీళ్ళుపోస్తూ అన్నం పెడుతూ, రాత్రి జోలపాటతో నిద్రపుచ్చేవారు. ఆ పసిమనస్సులలో అవి నాటుకుపోయి ధర్మనిరతులుగా, నిష్కాములుగా పాపభీతితో పెరిగేవారు. తల్లిదండ్రులంటే దైవస్వరూపులుగా, గురువులయందు భయ భక్తులతో బంధుమిత్రుల మీద (పేమతో జీవితాన్ని శాంతిగా గడిపేవారు.

ఇప్పుడు స్కూళ్ళలోనూ, ఇంట్లోనూ అటువంటి ఆధ్యాత్మిక బోధలు కరువయ్యాయి. పసిమనస్సులు వికసించి సత్య, ధర్మ, శాంతి, (పేమలు వెల్లివిరియాలని స్వామి బాలవికాస్ ద్వారా బాలల మనస్సులో వానజల్లులా (పేమామృతాన్ని కురిపిస్తున్నారు. స్వామి చెప్పిన సూక్తులు, (పేమ, మానవతా విలువలు మనం మననం చేసుకుని ఆ చిన్నారి పసిమనస్సుల్లో బీజంగా నాటాలి. అది మొక్కై మానై, మహావృక్షమై ఆ నీడలో ఈ లోకమంతా శాంతి ధామమై విలసిల్లాలని స్వామిని వేడుకుందాము.

- సూర్యకాంతం సీతాపతిరావు, దశిక.

హైదరాబాద్.

స్వామితో నా ఆనుభవం...

స్వామి అనుగ్రహానికై...

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మానవాళిని అనుగ్రహించదానికి అవతరించారు అని మనం అనుకుంటాము. కాని భగవంతుని అవతారం కేవలం మానవుల కోసమే కాదు పశుపక్ష్యాదులు కూడా స్వామి అనుగ్రహం కోసం తహతహలాడతాయి. పుట్టపర్తిలో సాయిగీత (ఏనుగు) స్వామి కారు శబ్దాన్ని కూడా గుర్తుపడుతుంది. స్వామిరాకకోసం ఎదురుచూస్తుంది. స్పర్శకోసం తపిస్తుంది. ఇది మనలో చాలామందికి తెలుసు.

అనకాపల్లిలో భక్తులందరికీ పరిచయంగల ఒక కుక్క యొక్క భక్తిని తెలుసుకుందాం! అనకాపల్లి పట్టణంలో ఎక్కడ నగర సంకీర్తన జరిగినా ఒక వీధికుక్క నగర సంకీర్తనకు ముందు దారి తీస్తూ (శద్ధగా అనుసరిస్తూ భక్తులకు ఆశ్చర్యాన్ని కలుగజేస్తున్నది. దాదాపు 4 ఏళ్ళుగా అది ఎక్కడ నగరసంకీర్తన జరిగినా తప్పక హాజరవుతుంది. 76 రోజుల స్వామి పల్లకీ ఉత్సవంలో (పతిరోజూ హాజరయింది. అది "వేల్పుల వీధి" అనేచోట ఉంటుంది. అక్కడినుంచి రోడ్డుమొదికి వచ్చి తెల్ల (డస్సు వేసుకొని వెళ్ళే భక్తులను అనుసరిస్తూ, నగరసంకీర్తన జరిగే (పదేశానికి చేరుకొనేది. 'సాయిరాం' అని పలకరిస్తే మన వెంట వస్తుంది. నగరసంకీర్తన జరిగాక లోపలికి, హాలులోకివచ్చి స్వామి సింహాసనం ముందు సాగిలపడి వెళ్తుంది. మాతృశ్రీ ఈశ్వరాంబ వర్థంతి, బాలవికాస్ దినోత్సవం రోజున పిల్లలందరితో అది రోజంతా మందిరంలో వున్నది.

ఒక వీధికుక్క 4 సంవత్సరాలుగా నగరసంకీర్తనకు వస్తూ, స్వామి అనుగ్రహానికి తహతహ లాడుతున్నదంటే మానవులుగా మనం ఎంతభక్తి (ప్రదర్శించాలి. స్వామి అనుగ్రహం కోసం మానవులే కాదు, అదృష్టంకల జీవజాలం కూడా తహతహలాడుతుంది అనడానికి ఇది ఒక ఉదాహరణ ఇలాంటి అద్భుతమైన, అదృష్టవంతమైన జీవాలు మనకు తెలియనివి ఇంకెన్ని ఉన్నాయో కదా!

– ఆర్.వి. రామారావు, అనకాపల్లి

రచయితలకు మనవి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారి జన్మదిన సందర్భంగా నవంబర్లో వెలువడబోయే డ్రుత్యేక సంచికకు వివిధ రకాల రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. – సంపాదకులు

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్

జూలై 2002

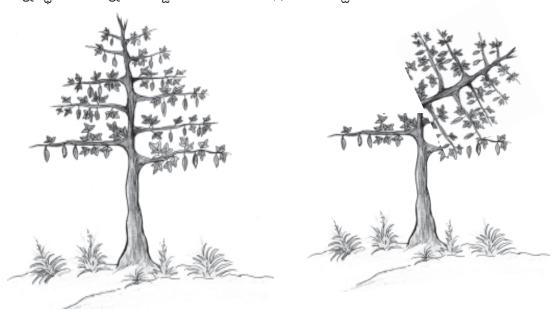
ట్రకృతి నేర్పే పాఠం

అహంకారి - వినయశీలి

అహంకారి:

బూరుగుచెట్టు నిటారుగా పెరిగి ఠీవిగా నిలబడి ఉంటుంది. అయితే గాలి కొంచెం పెద్దగా వస్తేచాలు తలవంచని బూరుగు చెట్టు కొమ్మలు విరిగిపోతాయి. తల వంగిపోతుంది.

మనిషికి అహంకారం – దర్పం – గర్వం పనికిరావు. కాలం అనుకూలంగా లేనపుడు తాను ఉన్నతస్థితిలో ఉన్నానని దర్జాలకు పోతే దానివల్ల అతడే నష్టపోతాడు.

వినయశీలి:

వినయ విధేయతలు కలవాడు అణిగి, మణిగి ఉంటాడు. పైకి గొప్పగా కనిపించకపోయినా పరిస్థితులకు తలవంచినా అతడు ఎప్పుడూ నష్టపోడు.

గడ్డిపరక నిలబడలేక వాలిపోతూ ఉంటుంది. పెనుతుఫాను వచ్చినా గడ్డిపోచ తలవంచి ఉండి పోతుంది. కొంతకాలం వాతావరణానికి తలవంచినా, తుఫాను తగ్గగానే లేచినిలబడుతుంది. పచ్చదనంతో కళ కళలాడుతుంది.

ಮಿ ಪೆಜಿ :

నా డైరీలో ఒక పేజి

రచన : డి.వి. సత్యనారాయణ ద్వితీయవర్గమ, బాలవికాస్, నూజివీడు.

నేను దుర్యోధన ఏక పాత్రాభినయనము వేశాను. కాని అతరువాత వెంటనే నేను భజగోవింద శ్లోకాలలో శంకరాచార్యుని శిష్యునిగా వేశాను. కోరిక లేకుండా సాధువుగా జీవించుటయే ఒక గొప్ప ఆదర్శము అని అందులో నాకు తెలిసినది. దుర్యోధన ఏకపాత్రాభినయం వలన నాకు తెలిసినది మనిషికి రోషము, పగ, ప్రతీకారము అను మూడు ఉన్నప్పుడు అవి మితిమీరిన ఎడల అతను పతనమై పోతాడు. నాకు ఒక చెడ్డ పాత్ర వెనుక ఒక మంచి పాత్ర ఉన్నందుకు నేను ఈ రెండింటి మధ్యభేదాన్ని బాగా తెలుసుకోగలిగాను. ఇలాంటి అవకాశం కలిగించినందుకు మా బాలవికాస్ టీచరుగారిని మనసులోనే మెచ్చుకున్నాను.

గురుప్రార్థన

గురువే బ్రహ్మ – గురువే విష్ణవు గురువే మహేశ్వరుడు – మహనీయుడు విద్యా బోధనలో విద్యార్థులందరిని చేర్చగా నావ వలె ఒంగిపోవు కర్మయోగి అతడు ఓనమాలు నేర్పి, ఓ వెలుగు దారి చూపి

9 అంకెతో సాయి స్వరూపము కనుక్కోవదానికి ఒక ఆధారం. 'దే' తో మొదలు పెట్టాలి.

ఆనవాలుగా మిగిలె ఆచార్యుడు, ఈ ఆచార్యుడు మన ఆచార్యుడు ! శిక్షణ అనే దారిలో శిష్యుల దరిచేర్చగా బాటసారిగా మిగిలే మర్మయోగి అతడు చదువంతా నేర్పి, ఓ భవిత మనకు చూపి భగవంతుడైనాడు ఆచార్యుడు, ఈ ఆచార్యుడు మన ఆచార్యుడు.

> - టి. ఉషా స్రవంతి. బాలవికాస్, ఇంజరం, తాళ్ళరేవుమండలం.

తెలుసుకుందామా? జవాబులు

ස්බ්ංකාහා : (1) ඛ (2) ඛ (3) ඛ (4) ස (5) ස (6) ස (7) ඩ (8) ඩ (9) ඩ (10) ඩ ධ්රක

- 1. శని అంటే భయం, రాహువులా అద్దు పద్దాదు అని సామెత. రాహువు అసలు కనబదదు. (ఛాయా గ్రహం అంటారు). సూర్యుని చూడడం కష్టం.
- 2. వినోదం, హాస్యం ఇష్టపడనివారు వుంటారు కాని 'విందు'ని ఇష్టపడని వారు ఉండరు.
- 3. చదువు, ఇంగితజ్ఞానం అందరూ తెల్సుకుంటారు. జ్ఞానులు ప్రత్యేకంగా ఆత్మతత్త్వం తెల్సుకోవాలని ఆశిస్తారు.
- 4. సంపద, ముక్తి కోరేవారు కూడా ఎలాంటి వారైనా ఆరోగ్యాన్ని కోరుతారు.
- 5. మానవులకు దయ, న్యాయం వుండాలంటే మానవతావిలువలు వుండితీరాలి.
- 6. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఆనందాన్ని, ఆధ్యాత్మికతను, (పేమతో పంచుతున్నారు.
- 7. రక్షించినా, ముక్తినిచ్చినా, ద్వేషించేవారినైనా, దూషించినవారినైనా భగవంతుడు ఒక్కడే క్షమిస్తాడు. మానవులు క్షమించలేరు.
- 8. శ్రీ సత్యసాయి సమాజానికి (పేమతో, భక్తితో 'సేవ'లు అందించమని తాను చేసి చూపుతూ చెప్తున్నారు.
- 9. సత్యసాయిబాబావారు, పుట్టపర్తి, బృందావనంలో భౌతికంగా వున్నా భక్తుల హృదయవాసి.
- 10. ప్రతి ఒక్కరూ ధర్మంగా, ప్రేమగా వుండాలంటే ఎవరికి వారు 'మై' త్రీ (My three) నామూడూ మనస్సు, వాక్కు కర్మ ఒక్కటిగా ఉండాలి అని అనుకోవాలి.

ಮದದು**ತು ಮೆತ** (ಮೆಜಿ 16) ಜವಾಬುಲು :-

9 అంకెతో సాయి స్వరూపము వచ్చేవాక్యము : ప్రజ్ఞాన స్వరూపుడే భగవాన్ త్రీ సత్యసాయిబాబా.

చెప్పుకోండి చూద్దాం జవాబులు

- 1. పుట్టపర్తి
- 2. ఏనుగు

12

భగవంతుని మీద విశ్వాసాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోండి. నిన్న మొన్న వచ్చిన స్నేహితులను నమ్ముతున్నారు కాని, సర్వకాల, సర్వావస్థల యందు మీ ఇంట, వెంట, జంట, కంట ఉండే భగవంతుణ్ణి మాత్రం నమ్మలేక పోతున్నారు. చాకలివాణ్ణి నమ్మి మీ ఖరీదైన బట్టలు వానికి వేస్తున్నారు. బార్బర్ ని నమ్మి డబ్బిచ్చి వానిముందు తలవంచుతున్నారు. మరి దైవం ముందు ఎందుకు తలవంచటం లేదు? దైవం ముందు తలవంచడంలో తప్పేమున్నది? దుర్మార్గులు, దుష్టులు దైవం ముందు తలవంచిన వానిని విమర్శిస్తుంటారు.

– ಬಾಬಾ.

